

# РЕШЕНИЕ

№ 3833

гр. София, 06.07.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД**, , в публично заседание на 29.06.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков**

**ЧЛЕНОВЕ: Полина Якимова**

**Диляна Николова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4513** по описа за **2012** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Изпълнителната агенция по лекарствата, чрез Изпълнителния Директор А. Я. срещу решение /без номер/ от 17.02.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 13776/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 103 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № РД-И-128 от 28.06.2011 г., издадено от Изпълнителния Директор на Изпълнителната агенция по лекарствата.

С посоченото НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 20 000 лева на основание чл. 137 от Закона за медицинските изделия /ЗМИ/, за нарушение на същата разпоредба.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Според касатора по безспорен начин се установява неизпълнение на законово задължение от страна на проверяваното дружество. Твърди се, че актосъставителят е бил надлежно оправомощен да съставя актове по реда на ЗМИ и това е видно от заповед № А-10-875/04.11.2010 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната агенция по лекарствата. Инвокирани са доводи, че независимо от факта, че в тази заповед не фигурират изрични правомощия за съставяне на АУАН, други лица от Изпълнителната агенция по лекарствата нямат право да извършват проверки и да

съставят АУАН. Посочено е, че съдът превратно е тълкувал разпоредбата на т. 36 от ПЗР на ЗМИ, приемайки, че за да е налице търговия на дребно с медицински изделия е необходимо да се извършват едновременно всички дейности по придобиване, съхранение и продажба. На последно място се релевират доводи, че описанието на нарушението е коректно – посочени са всички факти около извършването му, кореспондиращи със съответните материални разпоредби.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат Ш., който оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. Възприета е следната фактическа обстановка.

На 13.01.2011 г. длъжностни лица при Изпълнителната агенция по лекарствата извършили проверка на дрогерия, стопанисвана от [фирма], находяща се в [населено място] на [улица]. В наличност били установени съхранявани медицински изделия - марля хидроскопична нестерилна и еластичен бинт без отбелязани върху тях маркировки СЕ, както и контактни лещи и презервативи с изтекъл срок на годност. От дружеството са изискани допълнителни документи, свързани с придобиването и заприходяването на посочените стоки. След представянето им, било констатирано, че единствено марлените компреси са доставени, видно от приложените фактури и същите са били надлежно заприходени в счетоводството на [фирма]. По отношение на останалите стоки не са установени документи, свързани с придобиването им.

За констатираното нарушение срещу дружеството бил съставен АУАН от 13.04.2011 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го подписал без възражения.

В законоустановения тридневен срок са депозирани писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че е както АУАН, така и НП са съставени и издадени при съществено нарушение на закона, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на юрисконсулт Ш. на 09.04.2012 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 19.04.2012 г. /вх. № 17573/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно относимите към спора обстоятелства. Фактите са

преценени правилно, но направените правни изводи само частично кореспондират с тях, според настоящия състав на касационната инстанция.

На първо място правилно първоинстанционният съд е констатирал липса на материална компетентност на актосъставителя. Заповед № А-10-875/04.11.2010 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната агенция по лекарствата е издадена на основание чл. 86, ал. 2 от ЗМИ. Систематичното място на тази разпоредба е в глава Шеста „Надзор на пазара”. По силата на чл. 87, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМИ, надзорът на пазара се извършва чрез проверки на изделията, пуснати на пазара и/или пуснати в действие и чрез вземане на образци или проби от изделията и изпитването им. Стриктното тълкуване на този законов текст налага извода, че дейността по надзора на пазара е различна от дейността по установяването на административни нарушения по реда на ЗМИ. Поради тази причина неслучайно в чл. 152, ал. 1 от ЗМИ, намиращ място в глава девета от същия – „Административнонаказателни разпоредби” е предвидено, че нарушенията по този закон се установяват с актове, съставени от инспектори и експерти, определени със заповед на изпълнителния директор на ИАЛ. Във връзка с изложените констатации настоящият съдебен състав намира за обоснован направения от първоинстанционния съд извод, касаещ липсата на изрично правомощие на актосъставителя за съставянето на АУАН.

Останалите мотиви, на които се е позовал СРС, за да отмени оспореното НП не се споделят от състава на касационната инстанция.

Не е налице нарушение по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП е дадено точно описание на неизпълненото от страна на [фирма] законово задължение по чл. 137 от ЗМИ. Това, че в цифровата квалификация на нарушение тази разпоредба е дадена във връзка с други норми от същия закон не засяга правото на защита на сочения за нарушител, защото същите указват начина, по който следва да се продават на дребно медицинските изделия и специфичните изисквания към тях.

Неправилен е извода на СРС, че за да е налице извършено нарушение по чл. 137 от ЗМИ е необходимо да се извършват едновременно всички дейности по придобиване, съхранение и продажба на дребно на медицински изделия, съгласно т. 36 от ПЗР на ЗМИ. Буквалното и граматическото тълкуване на визираната разпоредба налага извода, че търговията на дребно с този вид стоки може да се осъществява, чрез една от всички дейности по придобиването, съхранението и продажбата им на дребно. Не е логично един търговец да придобие и да съхранява в склада си медицински изделия и при липсата на осъществени продажби да се приеме, че той не търгува на дребно с тях.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 17.02.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 13776/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 103 състав.

Решението е окончателно.

